

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy do celów uznania za czynność opodatkowaną podatkiem VAT fakt dokonania przez graczy w bingo wpłaty części ceny plansz do gry w bingo odpowiadającej wygranym stanowi o tym, że gracz staje się autentycznym konsumentem towarów lub usług?
- 2) Czy do celów ustalenia mianownika przy obliczaniu procentowej wartości proporcjonalnego odliczenia art. 11 część A ust. 1 lit. a) w związku z art. 17 ust. 5 i art. 19 ust. 1 szóstej dyrektywy⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że wprowadzają one tak wysoki stopień harmonizacji, iż nie pozwalają na to, by w poszczególnych państwach członkowskich przyjmowano zróżnicowane legislacyjne lub wynikające z orzecznictwa rozwiązania w kwestii włączenia do podstawy opodatkowania VAT części ceny plansz do gry w bingo przeznaczonej na wypłatę wygranych?
- 3) Czy do celów ustalenia mianownika przy obliczaniu procentowej wartości proporcjonalnego odliczenia art. 11 część A ust. 1 lit. a) w związku z art. 17 ust. 5 i art. 19 ust. 1 szóstej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że przepisy te stoją na przeszkodzie istnieniu orzecznictwa krajowego, które w przypadku gry w bingo włącza do podstawy opodatkowania VAT kwoty odpowiadające kwocie wygranych, wpłacone przez poszczególnych graczy z racji zakupu plansz do gry?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1, Polskie wydanie specjalne: Rozdział 09 Tom 01 s. 23)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Mercantil de Barcelona (Hiszpania) w dniu 18 lipca 2011 r. — Manuel Mesa Bertrán y Cristina Farrán Morenilla przeciwko Novacaixagalicia

(Sprawa C-381/11)

(2011/C 290/04)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado Mercantil de Barcelona

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Manuel Mesa Bertrán y Cristina Farrán Morenilla

Strona pozwana: Novacaixagalicia

Pytania prejudycjalne

- 1) Jeżeli instytucja kredytowa oferuje klientowi, z którym uprzednio zawarła umowę kredytu hipotecznego, umowę swapową na stopę procentową w celu ochrony przed ryzykiem zmiany stop procentowych wcześniejszej transakcji, to czy taką umowę swapową należy uważać za usługę doradztwa inwestycyjnego zgodnie z definicją z art. 4 ust. 1 pkt 1 Mifid⁽¹⁾?

- 2) Czy zaniechanie przeprowadzenia oceny adekwatności klienta przewidzianej w art. 19 ust. 4 wymienionej dyrektywy w przypadku inwestora detalicznego powinno powodować nieważność bezwzględna umowy swapowej na stopy procentowe zawartej przez inwestora z doradzającą instytucją kredytową?
- 3) W sytuacji gdy umowa zawarta na opisanych warunkach nie zostanie uznana za doradztwo inwestycyjne, czy sam fakt zakupu złożonego instrumentu finansowego, jakim jest umowa swapowa na stopę procentową, gdy nie została przeprowadzona ocena adekwatności produktu przewidziana w art. 19 ust. 5 dyrektywy Mifid z przyczyn leżących po stronie instytucji kredytowej, powoduje nieważność bezwzględna umowy zakupu zawartej z tą samą instytucją kredytową?
- 4) Czy zgodnie z art. 19 ust. 9 dyrektywy Mifid sam fakt, że instytucja kredytowa oferuje złożony instrument finansowy związany z kredytem hipotecznym stanowi wystarczającą przyczynę wyłączenia obowiązków przeprowadzenia ocen adekwatności klienta i adekwatności produktu przewidzianych w tymże art. 19, jakim instytucja inwestycyjna powinna poddać inwestora detalicznego?
- 5) Czy dla wyłączenia obowiązków ustanowionych w art. 19 dyrektywy Mifid konieczne jest, by produkt finansowy, z którym związany jest zaferowany instrument finansowy, musiał spełniać ustawowe standardy ochrony inwestorów podobne do tych, jakich wymaga wymieniona dyrektywa?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. L 145, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social de Barcelona (Hiszpania) w dniu 19 lipca 2011 r. — Isabel Elbal Moreno przeciwko Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) i Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Sprawa C-385/11)

(2011/C 290/05)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de lo Social de Barcelona.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Isabel Elbal Moreno.

Strona pozwana: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) i Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS).